

สร้างความมั่นคงทางการเงิน ให้ชีวิตสุขใจเริ่มพรุ่งนี้ก็สายเสียแล้ว

“ใช้เงินอย่างประหยัดนะลูก เหลือแล้วเก็บไว้
เพื่ออนาคต พ่อแม่มีกินมีใช้ทุกวันนี้เพราะทำอย่างนี้”
คำนี้เป็นคำที่พ่อแม่เรามักพูดให้เราฟังเสมอ ตั้งแต่เรา
ยังเด็ก แต่หลายคนพอหันกลับมามองตัวเอง ก็เราทำตาม
ที่พ่อแม่สอนแล้ว พยายามใช้อย่างประหยัดแล้ว แต่ทำไม
ไม่มีเงินเหลือให้เก็บเลย ทำให้หลายคนสงสัยว่าวิธีการ
ที่พ่อแม่สอนเรายังใช้ได้ในยุคปัจจุบันหรือไม่ แล้วจะมี
วิธีใดที่เหมาะสมกับโลกยุคปัจจุบัน ก่อนอื่นต้อง
ขอขอบคุณธนาคารแห่งประเทศไทยที่ได้มีโครงการ
Fin. ดี Happy Life !!! ที่มีวัตถุประสงค์ในการสร้าง
ทัศนคติและปรับพฤติกรรมทางการเงิน เพื่อให้ผู้เข้าร่วม
โครงการมีสุขภาพทางการเงินที่ดี และสร้างผู้เข้ารับ
การอบรมให้เป็นวิทยากรทางการเงินของหน่วยงาน เพื่อ
เผยแพร่ความรู้ทางการเงินให้แก่คนในหน่วยงานต่อไป
ซึ่งกิจการปลดหนี้สินได้ส่งเจ้าหน้าที่ จำนวน ๔ นาย
ไปร่วมโครงการในปี พ.ศ.๒๕๖๒ และนำความรู้มา
ถ่ายทอดให้แก่นักเรียนทหาร และข้าราชการกลาโหม
พลเรือนจนได้รับรางวัล “หน่วยงานส่งเสริมสุขภาพการเงิน
พนักงานยอดเยี่ยม” จากธนาคารแห่งประเทศไทย
ในปี พ.ศ.๒๕๖๓ และทำให้เกิดบทความนี้ขึ้นจาก
องค์ความรู้ที่ได้รับมา และการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม
ในช่วงเวลาที่ผ่านมา

ก่อนที่จะบอกกล่าวว่าจะควรทำอะไร และทำแล้วจะดี
อย่างไร เรามาดูถึงความสำคัญของการออมกันก่อน
เริ่มจากระดับชาติกันเลย การที่มีเงินออมในประเทศ
เป็นจำนวนมากจะช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจของ
ประเทศ เนื่องจากเงินออมจะถูกนำไปใช้ในการลงทุน

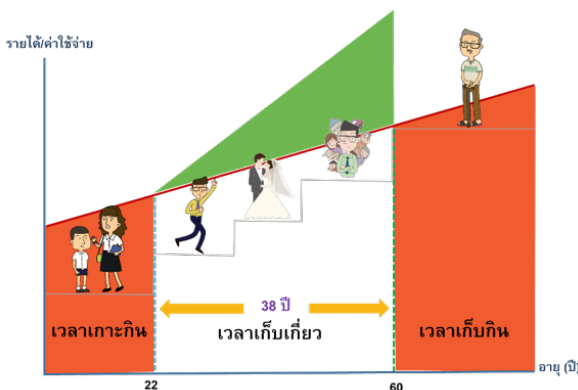
ของภาคธุรกิจ การสร้างโครงสร้างเศรษฐกิจขั้นพื้นฐาน
ช่วยลดปัญหาการพึ่งพาเงินลงทุนจากต่างประเทศได้อีก
ทางหนึ่ง ซึ่งการพึ่งพาเงินลงทุนจากต่างประเทศก็เหมือน
การใช้จมูกคนอื่นหายใจ หากถอนการลงทุนออกไป
เศรษฐกิจของชาติคงตายไปด้วย

เพื่อให้เข้าใจได้ชัดเจนยิ่งขึ้นขอยกตัวอย่างประเทศ
เวเนซุเอลา ในปี ค.ศ.๑๙๖๐ คนเวเนซุเอลามีรายได้ต่อปี
๒๔,๑๓๐ บาท ในขณะที่คนไทยมีรายได้ต่อปีเพียง
๒,๑๔๐ บาท แต่ในช่วงทศวรรษ ๑๙๗๐ เป็นช่วงที่
ราคาน้ำมันในตลาดโลกพุ่งสูงอย่างมาก รัฐบาลจึงมี
เงินตราต่างประเทศมากพอที่จะกำหนดอัตราแลกเปลี่ยน
คงที่ การที่ค่าเงินสูงกว่าความเป็นจริงส่งผลให้สินค้า
นำเข้ามีราคาถูกกว่าความเป็นจริง จึงเกิดการใช้จ่าย
ที่มากเกินไป ทำให้อัตราการออมของชาวเวเนซุเอลา
ลดต่ำลง รวมทั้งสินค้าในท้องตลาดของเวเนซุเอลา
ส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ไม่มีการ
ลงทุนภายในประเทศ จนอยู่ต่ำกว่า ๑๐% ของ GDP

ในช่วงทศวรรษ ๒๐๐๐ โดยรายได้หลักของประเทศ มาจากการส่งออกน้ำมัน ซึ่งคิดเป็น ๙๕% ของสินค้า ส่งออกทั้งหมด เมื่อราคาน้ำมันตกต่ำและประเทศไม่มี เงินออมของประชาชน จึงต้องนำเงินตราต่างประเทศ มาใช้จนหมด ส่งผลให้ค่าเงินบาทอ่อนค่าลงอย่างรุนแรง ในขณะที่สินค้าแทบทุกอย่างจำเป็นต้องนำเข้าจาก ต่างประเทศ ทำให้อัตราเงินเฟ้อปี ค.ศ.๒๐๐๗ อยู่ที่ ระดับ ๔๙๓.๖% และอัตราเงินเฟ้อปี ค.ศ.๒๐๑๘ อยู่ที่ ระดับ ๙๒๙.๗๘๙.๕% เลยทีเดียว เงินที่ฝากอยู่ใน บัญชีธนาคารไม่มีค่า ทุกอย่างกลายเป็นศูนย์ เอาเงินไป ซื้ออะไรก็ไม่ได้ สิ่งก็ตามมาก็คือประชาชนกว่า ๔.๕ ล้านคน ต้องอพยพออกนอกประเทศ และประชาชน ที่อยู่ในประเทศก็แทบไม่เหลืออะไร ไม่เหลือแม้แต่ ความหวัง

มาดูระดับบุคคลบ้าง เงินออมจะช่วยให้ครัวเรือน มีความมั่นคง เช่น เป็นค่าใช้จ่ายฉุกเฉินในครอบครัว เป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาสมาชิก และเพื่อสะสมทรัพย์สิน ให้แก่สมาชิกของครอบครัว ทำให้ผู้ออมมีฐานะความเป็นอยู่ ที่ดีในอนาคต โดยการนำเงินไปฝากธนาคารหรือสถาบัน การเงิน การซื้อพันธบัตรรัฐบาล หรือการซื้อหุ้นในธุรกิจ ต่าง ๆ จะทำให้ได้รับผลประโยชน์จากดอกเบี้ย เงินปันผล หรือกำไร รวมทั้งช่วยยกระดับมาตรฐานการครองชีพ ให้สูงขึ้น โดยอาจนำเงินออมไปซื้อบ้าน รถยนต์ อุปกรณ์ ต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกสบาย ในชีวิตประจำวัน โดยไม่ต้องเป็นหนี้สินเกินความจำเป็น

สำหรับชีวิตคนเราจะแบ่งออกได้เป็น ๓ ช่วง ประกอบด้วย **ช่วงที่ ๑ วัยเด็ก** เป็นวัยที่เหมาะสมแก่การ บ่มเพาะนิสัยในการใช้จ่ายเงินอย่างสมเหตุสมผล ให้เด็ก รู้จักค่าของเงิน สอนให้เก็บออม **ช่วงที่ ๒ วัยทำงาน** เป็นช่วงที่เราทำงาน มีรายได้เป็นของตัวเองและมีอิสระ ในการใช้จ่าย เช่น เราทำงานในช่วงอายุ ๒๕ - ๖๐ ปี เราจะมีเวลา ๓๕ ปีในการออมเงิน **ช่วงที่ ๓ วัยเกษียณ** เป็นช่วงที่ไม่ได้ทำงานแล้ว และดำรงชีวิตด้วยเงินออม หรือดอกผลของเงินออม ซึ่งเราจะต้องมีการออม/ วางแผนไว้ล่วงหน้าตั้งแต่วัยทำงาน เพื่อที่เราจะได้ มีเงินไว้ใช้จ่ายในยามเกษียณโดยไม่ต้องพึ่งพาลูกหลาน หรือไม่ต้องไปก่อหนี้ ซึ่งสำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้สำรวจค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครัวเรือนในปี พ.ศ.๒๕๖๒ ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล อยู่ที่ ๓๐,๗๗๘.๑๐ บาท และทั้งประเทศอยู่ที่ ๒๐,๗๔๒.๑๒ บาท นั้นหมายความว่า หากใช้ชีวิตหลังเกษียณเป็นเวลา ๒๕ ปี จะต้องใช้เงิน จำนวน ๙,๒๓๓,๔๓๐ บาท เมื่ออาศัยอยู่ใน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และใช้เงินจำนวน ๖,๒๒๒,๖๓๖ บาท เมื่ออาศัยอยู่ในต่างจังหวัด เป็นเงินไม่น้อยเลย และคงไม่สามารถเก็บออมได้ ในระยะเวลาอันสั้น สำหรับข้าราชการอย่างพวกเรา คงคิดกันว่า **“ไม่เป็นไรหรอก เรามีบำนาญกินกัน จนตาย”** คำนี้ก็อาจจะถูกสำหรับคนที่บริหารการเงิน ได้ดีในช่วงวัยทำงานหากไม่มีหนี้สินตามมาหลังจาก เกษียณ แต่คงไม่ใช่ทุกคนที่เป็นเช่นนั้น ลองสำรวจ ตนเองในปัจจุบันดูก็ได้ว่าปัจจุบันมีหนี้สินเท่าไร มีแนวโน้มจะก่อหนี้เพิ่มอีกหรือไม่ เกษียณแล้วจะหมดหนี้ นี้ ได้รับบำนาญเต็ม ๆ กันหรือเปล่า แล้วบำนาญที่เหลืออยู่ จะทำให้เราแค่พอมีกินมีใช้ หรือใช้จ่ายแบบสบาย หายห่วงกันแน่ ยิ่งช่วงเวลาใช้จ่ายเงินหลังเกษียณ ยาวนานเท่าใดค่าเงินก็ยิ่งตกต่ำลงในขณะที่ได้บำนาญ เท่าเดิม ชีวิตเราจะใช้จ่ายสบายไปตลอดหรือไม่? ดังนั้น เรามาเริ่มคิดเรื่องการออมกันดีกว่าครับ

เมื่อกล่าวถึงการออมแล้วขอบอกเลยว่า **“ออมเร็ว... รวยกว่า สบายกว่า”** ยิ่งเริ่มเร็วยิ่งได้เปรียบ สมมุติว่า

เป้าหมายเกษียณเมื่ออายุ ๖๐ ปี จะต้องมียอดเงิน ๖ ล้านบาท คำนวณที่ผลตอบแทนร้อยละ ๓ ต่อปี ถ้าเริ่มเก็บเงิน ตอนอายุ ๓๐ ปี ต้องออมเงินเดือนละ ๑๐,๒๐๔ บาท เก็บเงินตอนอายุ ๔๐ ปี ต้องออมเงินเดือนละ ๑๘,๐๖๖ บาท เก็บเงินตอนอายุ ๕๐ ปี ซึ่งคนส่วนใหญ่มักคิดเรื่องเกษียณตอนนี้ ต้องออมเงินถึงเดือนละ ๔๓,๓๔๕ บาท ซึ่งเป็นจำนวนมากโขเลยทีเดียว คงมีคนจำนวนน้อยมากที่สามารถออมเงินได้ถึงเดือนละ ๔๓,๓๔๕ บาท แล้วคุณหละเริ่มต้นออมเงินรึยัง รอให้ถึงพรุ่งนี้ก็อาจจะสายไปแล้วนะครับ

หลายคนคงจะนึกสงสัยแล้วว่า “จะต้องออมเท่าไร เอาที่ไหนมาออม ค่าใช้จ่ายก็มากโข ไม่เหลือให้ออมสักเดือน แล้วจะต้องเริ่มยังไงดี” อย่างที่กล่าวไว้ในตอนต้นแล้วว่าในยุคสมัยของการจับจ่ายใช้สอยเป็นเรื่องง่ายไปเสียหมด ซื้อได้ทุกอย่างที่ทุกเวลาบนโทรศัพท์มือถือของเรา Lazada Shopee eBay และแอปอื่น ๆ อีกมากมาย ขอบปิ้งกันได้ตลอดเวลา และที่สำคัญกว่านั้นถึงแม้ว่าเราไม่มีเงินก็ยังสามารถซื้อของได้ด้วยบัตรเครดิตแล้วค่อยจ่ายวันหลัง ทำให้หลายท่านขาดวินัยทางการเงิน นอกจากไม่เหลือเงินให้ออมแล้ว ยังใช้จ่ายจนเกินกำลังของตนเอง ทำให้ไม่สามารถชำระบัตรเครดิตได้เต็มจำนวน ซึ่งขบอกเลยว่าดอกเบี้ยบัตรเครดิตรวมถึงค่าธรรมเนียมต่าง ๆ สูงถึงร้อยละ ๑๖ ต่อปี แล้วยังคิดเป็นรายวันตั้งแต่วันที่เรำใช้จ่ายอีก ไม่ได้เริ่มที่วันครบกำหนดจ่ายนะครับ ดังนั้นทางที่ดีอย่าเป็นหนี้บัตรเครดิตดีกว่าครับ

จะเห็นได้ชัดว่าในยุคนี้ร้อเหลือแล้วค่อยเก็บคงไม่เวิร์กละครับ ทีนี้ถ้าอยากจะออมเงินได้จริงขอแนะนำวิธีใหม่ตามแนวคิดที่ว่า “**ออมให้พอ ที่เหลือใช้ให้เรียบ**” ทีนี้เรามาเปลี่ยนวิธีออมกันเลย

เมื่อได้รับรายได้มาควรแบ่งเงินออกเป็น ส่วน ๆ โดยแบ่งเงิน ๑ ใน ๔ ของรายได้เป็นเงินออมหรือนำไปลงทุน ส่วนที่ ๒ เป็นภาระผ่อนหนี้ ซึ่งไม่ควรเกิน ๑ ใน ๓ นะครับ เพราะถ้ามากกว่านี้คงใช้จ่ายอย่างลำบาก และมีเงินออมได้ยาก เงินส่วนที่เหลือหารเฉลี่ยเป็นรายวันเพื่อให้สามารถควบคุมการใช้จ่ายไม่ให้เกินพอดีได้

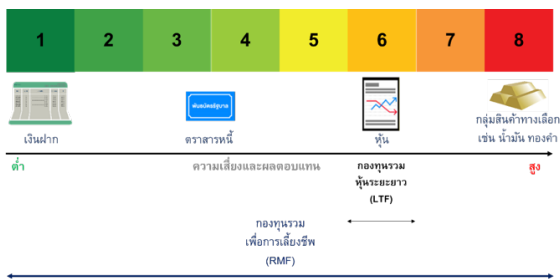

ถ้าทุกท่านทำได้อย่างที่กล่าวมานั้น รับรองว่าจะมีความสุขไม่ทุกข์ร้อนเรื่องเงินแน่นอน และที่สำคัญมาก ๆ เลยนะครับ ถ้าอยากจะออมให้ได้จะต้องแยกบัญชีเงินออมออกจากบัญชีค่าใช้จ่ายนะครับ ไม่เช่นนั้นได้ผลคือใช้จ่ายเงินออมโดยไม่รู้ตัวแน่ ๆ เดียวเงินออมจะหายไปโดยไม่รู้ตัว

สำหรับเงินออมนั้น นอกจากจะฝากไว้ในธนาคาร ซึ่งในปัจจุบันอัตราดอกเบี้ยเงินฝากค่อนข้างต่ำแล้วสามารถนำเงินไปลงทุนเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่มากขึ้นได้ แต่สำหรับนักลงทุนมือใหม่นั้น หากไม่ชัวร์ในการลงทุนว่าจะได้ผลตอบแทนหรือขาดทุนกันแน่ ขอแนะนำให้ลงทุนกับ “กองทุนรวม” โดยผลตอบแทนจากการลงทุน ๒ ส่วน คือ ส่วนต่างราคา และเงินปันผล ซึ่งการลงทุนกับกองทุนรวมมีข้อดีคือ มีผู้จัดการกองทุนที่มีความรู้และประสบการณ์ทำหน้าที่บริหารเงินลงทุนในกองทุนรวมแทนเรา มีการกระจายการลงทุนไปยังสินทรัพย์ต่าง ๆ ทำให้ลดความเสี่ยงในการลงทุน มีนโยบายการลงทุนที่หลากหลาย ตามความสามารถในการรับความเสี่ยง และอัตราผลตอบแทนที่คาดหวัง รวมทั้งมีเงินน้อยก็ลงทุนได้ แต่ก็จะมีค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายสำหรับกองทุนรวมความเสี่ยงต่ำ - ความเสี่ยงสูง โดยความเสี่ยงต่ำจะได้ผลตอบแทนน้อย และโอกาสขาดทุนก็น้อยด้วย ส่วนความเสี่ยงสูงจะได้ผลตอบแทนสูง แต่ก็มีโอกาสขาดทุนสูงขึ้นด้วยเช่นกัน แต่ทุกท่านก็ต้องเลือกกองทุนให้เหมาะสมกับตนเองนะครับ และถ้าอยากรู้ว่าตัวเรายอมรับความเสี่ยงในการลงทุนได้แค่ไหน ก็ลองเข้าไปทำแบบทดสอบได้ที่ https://www.set.or.th/education/th/online_classroom/risk.html

สำหรับข้าราชการกองทัพเรือ ก็มีการออมเช่นกัน คือ การลงทุนออมกับสหกรณ์ออมทรัพย์วังเดิม (สอ.วด) และการลงทุนออมกับสหกรณ์เคหสถานราชานาวี (สค.รณ) ซึ่งในส่วนของการลงทุนออมกับ สอ.วด จะคิดดอกเบี้ยเงินฝากจากการออม ร้อยละ ๒.๗๕ ต่อปี สำหรับการลงทุนออมกับ สค.รณ จะแบ่งการออมออกเป็น ๒ ประเภทคือ การออมแบบทั่วไป คิดอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ร้อยละ ๒.๕ ต่อปี และการออมแบบพิเศษ คิดอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ร้อยละ ๒.๗๕ ดังนั้น เมื่อเปรียบเทียบการออมกับธนาคารแล้ว การลงทุนออมกับสหกรณ์ทั้ง ๒ แห่ง จะเป็นการลงทุนที่ได้ผลตอบแทนที่ดีกว่า

ที่จริงแล้วเราทุกคนก็มีการลงทุนในกองทุนรวม อยู่ใกล้ตัวจนเรานึกไม่ถึงคือกองทุนบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ หรือ กบข.นั่นเอง ซึ่งจะได้รับเงินเมื่อสิ้นสมาชิก ได้แก่ เกษียณอายุ ออกจากงาน ทูพพลภาพ หรือเสียชีวิตโดยข้าราชการจ่ายเงินสะสมร้อยละ ๓ - ๑๕ ของเงินเดือน และรัฐบาลจ่ายเงินสมทบให้ร้อยละ ๓ ซึ่งหลายท่านอาจจะยังไม่รู้ว่า กบข.มีแผนการลงทุน ให้เลือกตั้งตั้งแต่ความเสี่ยงต่ำ - ความเสี่ยงสูง เช่นเดียวกับ กองทุนรวมที่กล่าวมาแล้ว โดยสามารถดาวน์โหลด My GPF Application ได้ทั้งใน App Store ใน IOS และ Play Store ใน Android และสามารถเปลี่ยนแปลงการลงทุนได้ปีละ ๔ ครั้ง

สำหรับคนที่อยากมีเงินเก็บมาก ๆ ขอแนะนำ ให้ทำบัญชีครัวเรือน จดรายรับ - รายจ่ายโดยละเอียด และแยกแยะรายจ่ายที่จำเป็น และไม่จำเป็นออกจากกัน ซึ่งรายจ่ายจำเป็น คือ รายจ่ายที่ต้องมี สำคัญต่อชีวิต ไม่สามารถตัดออกไปได้ เช่น ค่าอาหาร ค่าผ่อน หรือเช่า

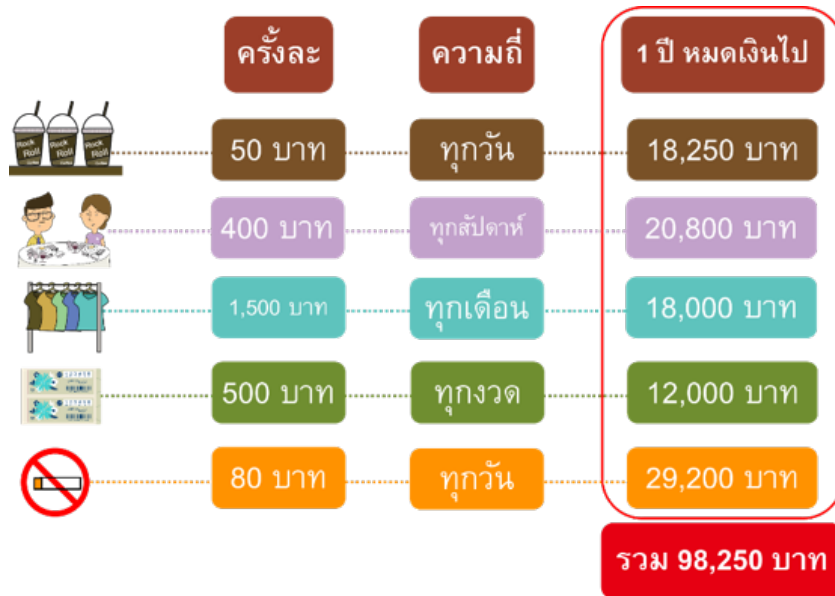

ที่อยู่อาศัย ค่าเดินทาง และรายจ่ายไม่จำเป็น คือ รายจ่ายที่มีหรือไม่มีก็ได้ มักเกิดจากความรูสึกอยากได้ หรือเป็นอยาามุข เช่น ค่าอาหารมื้อพิเศษ ค่าหวย ค่าเหล้า ค่าบุหรี เป็นต้น ทั้งนี้ การแยกแยะรายจ่ายทั้ง ๒ ประเภท ออกจากกัน เพื่อให้สามารถวิเคราะห์การใช้จ่ายเงิน ของเราเองได้ และนำไปสู่การลดทอนค่าใช้จ่ายที่ไม่ จำเป็น จนทำให้เรามีเงินเหลือเก็บมากขึ้น ท่องจำคาถา นี้ไว้ครึบ “จด เจอ จัดการ” รวมทั้งแยกแยะรายจ่าย จำเป็นออกเป็นรายจ่ายประจำ และรายจ่ายครั้งคราว เพื่อให้สามารถกำหนดจำนวนเงินออมเมื่อถูกเงินได้ ซึ่งควรมี ๓ - ๖ เท่าของรายจ่ายประจำ (รายจ่ายจำเป็น และภาระผ่อนหนี้ต่อเดือน) เพราะเมื่อเกิดเหตุการณ์ ไม่คาดฝันที่จำเป็นต้องใช้จ่ายมากกว่าปกติ เราจะได้ ไม่ต้องเป็นหนี้ใคร ไม่ต้องไปขอร้องให้คนอื่นช่วยเรา

การใช้จ่ายเงินในอนาคตก็เป็นสิ่งต้องพึงระวังให้มาก สำหรับยุคปัจจุบัน คนส่วนใหญ่เมื่ออยากได้สิ่งใดก็มักจะ ใช้เงินในอนาคตใช้จ่ายจากการผ่อนสินค้า ใช้บัตรเครดิต ซึ่งทำได้โดยง่ายดาย เมื่อทำเช่นนั้นหลาย ๆ ครั้ง ก็ทำให้ เป็นหนี้พอกพูนอย่างคาดไม่ถึง และเป็นการสร้างนิสัย ที่ไม่ดีเรื่องการเงินให้แก่ตัวเราเองอีกด้วย เราลองมาเปลี่ยน วิธีใหม่กันดูบ้าง หากต้องการสิ่งใดที่ไม่เร่งด่วนสามารถ รอได้ ลองใช้วิธีการตั้งเป้าหมายทางการเงินดูครึบ เช่น หากเราต้องการซื้อรถจักรยานยนต์ให้ลองวางแผนดังนี้

๑. จำนวนเงินที่ต้องการ ๖๐,๐๐๐ บาท
๒. กำหนดระยะเวลาการออม ๑ ปี (๑๒ เดือน)
๓. จะต้องออมเดือนละ ๕,๐๐๐ บาท (๖๐,๐๐๐ บาท/๑๒ เดือน)
๔. ออมโดย
 - ออมก่อนใช้จ่าย ๓,๖๐๐ บาท
 - ลดค่าเหล้า/ค่าเบียร์ ๗๐๐ บาท

- ลดการเลี้ยงสังสรรค์/ทานอาหารนอกบ้าน ๗๐๐ บาท

หากทำได้แบบข้างต้น ๑ ปีผ่านไปท่านก็จะได้ของที่ยอยากได้โดยไม่ต้องเป็นหนี้ ไม่ต้องเสียดอกเบี้ยให้ใคร แต่ก่อนวางแผนเช่นนี้ได้ต้องทำบัญชีครัวเรือนก่อนนะครับ เพื่อให้เห็นถึงค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นที่จะสามารถปรับเปลี่ยนเป็นเงินออมของเราได้

อีกเรื่องหนึ่งที่สามารถทำให้เงินออมเรามากขึ้นก็คือการเปลี่ยนพฤติกรรมค่าใช้จ่ายให้คุ้มค่า สำหรับคนที่ชอบเสี่ยงโชคซื้อสลากกินแบ่งรัฐบาล หรือซื้อหวยทุกงวดที่ซื้อไปหากไม่ถูกรางวัลเงินก็จะสูญเปล่า ลองเปลี่ยนมาเป็นซื้อสลากออมทรัพย์แทนดีกว่ามั๊ยครับ นอกจากได้ลุ้นรางวัลแล้วเมื่อครบกำหนดยังได้เงินต้นคืนพร้อมดอกเบี้ยอีกด้วย ในส่วนค่าใช้จ่ายไม่จำเป็นที่ทุกท่านแยกไว้ ลองนั่งวิเคราะห์หัดดูนะครับว่าเลิกหรือลดอะไรได้บ้าง ทำได้ก็จะมีเงินเหลือทันที เช่น ปกติดื่มกาแฟสดแก้วละ ๕๐ บาท ทุกวันที่มาทำงาน จะเสียเงินสัปดาห์ละ ๒๕๐ บาท หากเลิกทานกาแฟสดหันมาดื่มน้ำที่ทำงาน ก็จะทำให้เหลือเงินเพิ่มขึ้นปีละ ๑๒,๓๐๐ บาท เลยทีเดียว ซึ่งหากนำเงินนี้ไปลงทุนโดยประมาณผลตอบแทนร้อยละ ๓ ต่อปี แล้ว ๕ ปี

ผ่านไป ท่านจะมีเงิน ๖๕,๖๒๑ บาท, ๑๐ ปี จะมีเงิน ๑๔๑,๖๙๔ บาท, ๒๐ ปี จะมีเงิน ๓๓๒,๑๑๘ บาท และถ้าทำได้ ๓๐ ปี จะมีเงิน ๕๘๘,๐๓๒ บาท เลยทีเดียว

สุดท้ายขออย่าเลขดีเลขเด็ดให้ทุกท่านนำไปปฏิบัติเพื่อสร้างความมั่นคงทางการเงินให้แก่ตัวท่านเองตั้งนี้ครับ **ออม ๑ ใน ๔** ของรายได้ต่อเดือน **ภาระผ่อนหนี้ไม่เกิน ๑ ใน ๓** ของรายได้ต่อเดือน **มีเงินออมฉุกเฉิน ๓ - ๖ เท่า** ของรายจ่ายจำเป็นและภาระผ่อนหนี้ต่อเดือน หากทำได้ตามนี้ชีวิตท่านก็จะมี ความมั่นคงทางการเงินให้ชีวิตสุขใจได้โดยไม่ยากเย็นครับ ทั้งนี้ความรู้ทางการเงินยังมีอีกมากมายที่ยังไม่ได้เล่าให้ท่านฟัง ท่านสามารถหาความรู้เพิ่มเติมได้ที่ [เว็บศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย www.๑๒๑๓.or.th](http://www.๑๒๑๓.or.th)

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ (๒๕๖๓) ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน เป็นรายภาค และจังหวัด พ.ศ.๒๕๕๓ - พ.ศ.๒๕๖๒
- ธนาคารแห่งประเทศไทย (๒๕๖๑) เอกสารประกอบการฝึกอบรมโครงการ Fin. ดี Happy Life !!!